

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce se metodou reflexivní etnografie zabývá otázkou performance maskulinity v prostředí českého extrémního metalu (konkrétně se zaměřuji na brutal death metal a spřízněné subžánry). Participanty brutal death metalové subkultury v pozici účinkujících i publika jsou až na ojedinělé výjimky muži. Zásadními estetickými kritérii jsou zde *brutalita*, *tvrdost*, *extrémnost* a další hodnoty, jež – jak se v průběhu výzkumu potvrzuje – se participantům pojí s uceleným souborem představ o určitém ideálu dominantního mužství. O dosažení těchto hodnot v co možná největší míře je usilováno jak volbou konkrétních hudebních prostředků a námětů skladeb, tak také ve vizuální stylizaci hudebníků i publika, v jejich aktech jednání a v ustálených pohybech a tancích během hudební produkce.

Na základě analýzy tohoto souboru hodnot i způsobů jejich manifestace si kladu otázku, jakými přesnými charakteristikami oplývá ona maskulinní identita, jež je v dané subkultuře performována. Ze svého výzkumu usuzuji, že je to 1) vzájemná spřízněnost s ostatními účastníky, dále 2) síla ve smyslu schopnosti agresivního útoku i vlastní odolnosti a 3) syrovost, nekultivovanost a tudíž „autentičnost“.

Ukazuje se také, že v dané subkultuře převládá esencialistický genderový diskurz, kde ony výše zmíněné charakteristiky jsou stále chápány jako primárně „mužské“. Tento fakt dle mého názoru podporuje a také vysvětluje nepřítomnost žen. Performancí daných hodnot ženy riskují, že – viděno prizmatem esencialistického genderového diskurzu – přestanou být čitelné jako dostatečně „ženské“.

Materiálem pro analýzu jsou zápisky ze zúčastněného pozorování v prostředí koncertních a festivalových událostí, rozhovory s vybranými participanty a konkrétní hudební, textový a obrazový materiál. V teoretickém uvažování vycházím především z teorie performativity genderu americké filosofky Judith Butler a z dalších textů, které tento myšlenkový koncept dále rozvíjejí.